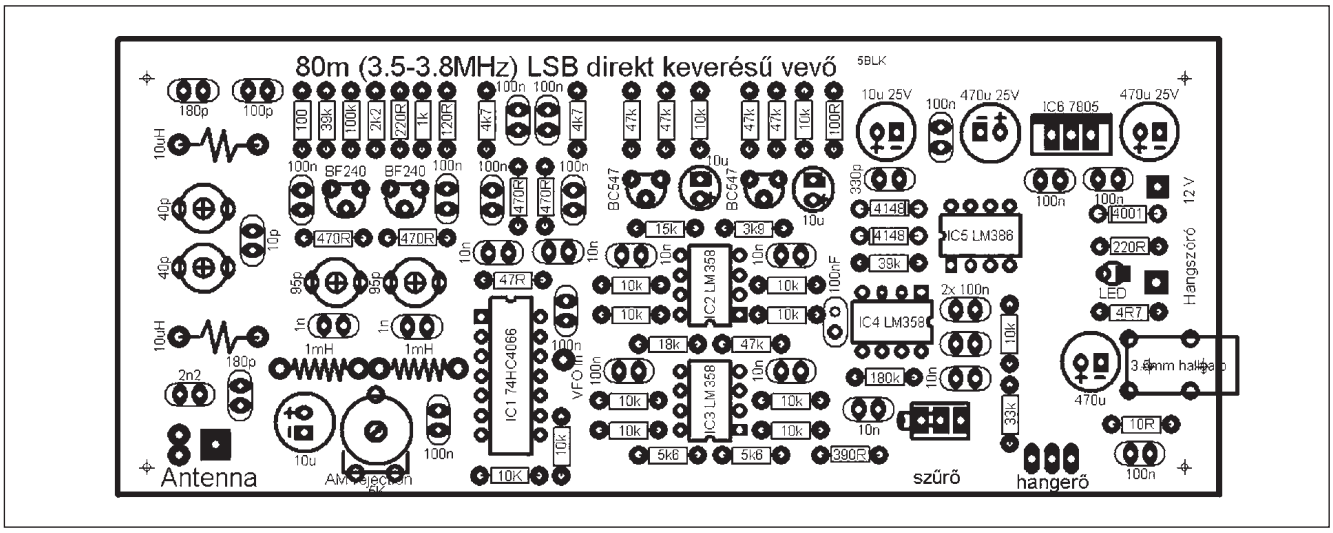

6. ábra

Ezek után forgassuk középállásba a P1-es trimmer-potenciométert és kapcsoljunk egy-egy oszcilloszkóp mérőfejet az IC1 2. és 10. lábára! (Az IC-t ekkor vegyük ki a foglalatból és a lábak helyére dugott alkatrészlábra csíptessük a mérőfejeket.) Állítsuk be a két csatornát közel azonos amplitúdóra, 90°-os fázishelyzettel a C11 és C12 trimmer-kondenzátorok segítségével **(10. ábra).** (Kis segítség a kezdők részére: Egy teljes szinusz periódus hosszát „kockában” megmérve a kapott számot osszuk el 4-gyel! Ennyi legyen a távolság a két látható jel hasonló pontjai, pl. a nullátmenetei között.) A beállítás ezzel be is fejeződött. A VFO-t és a vevőt ezek után kössük össze jó minőségű árnyékolt koaxkábellel, helyezzük táp alá a VFO-t is és tegyünk a bemenetre antennát.

A használat előtt még egy teszt elvégzése tanácsos: A vevőt hajtsuk meg tiszta vivővel, hangoljuk a vevőt vivő „alá”, majd mérjük a szinuszjelek nagyságát és 180° fáziskülönbségét az R33 és R34 ellenálláson kétcsatornás oszcilloszkóppal. Amennyiben a két jel mérete jelentősen eltérne, ismét hangoljuk a C11 és C12 trimmert, vagy finoman növeljük a gyengébb csatorna erősítését a jel útjában lévő műveleti erősítő visszacsatoló ellenállásának növelésével (pl. 10 kohmról 15 kohm felé).

Tapasztalatok

Az első antennás használatkor tanácsos „fülre” finomhangolni a vevő bemenetén lévő sávszűrőt, mivel az éppen használt antenna impedanciája azt kissé elhangolhatja.

Ez a kis készülék nem egy profi rádióvevő, de a hagyományos szinkrodinoknál jobb, tekintettel a tükörjel-elnyomásra. Nem tartalmaz RF erősítésszabályozást (ez akár az antenna bemenetre kötött potenciométer is lehet), jó vételre csupán az esti órákban lehet számítani. Mindezek mellett az ár-érték aránya kiváló, a hangja szép: kezdők számára első készüléknek, SWL-munkára vagy akár tapasztalatok szerzésére a direkt keverésű

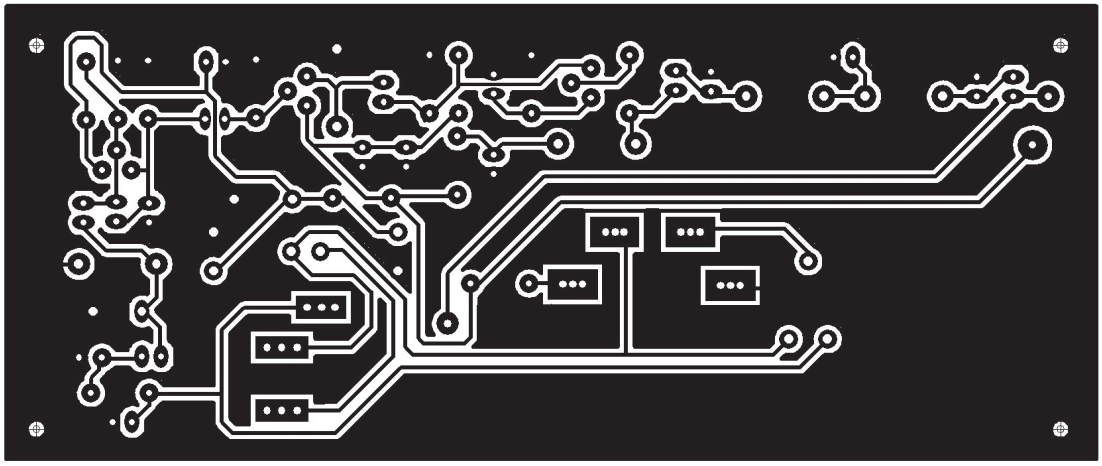

7. ábra